



besluit

Datum	5 maart 2013
Nummer	RWS-2013/11896
Onderwerp	Besluit op de aanvraag van BioEnergieCentrale Delfzijl BV voor wijziging van de vergunning als bedoeld in artikel 6.2 van de Waterwet

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Zuidersingel 3
Leeuwarden
Postbus 2301
8901 JH Leeuwarden
T (058) 234 43 44
F (058) 234 41 23
www.rijkswaterstaat.nl

Datum
5 maart 2013

Inhoudsopgave

1. Aanhef
2. Besluit
3. Voorschriften
4. Aanvraag
5. Toetsing aanvraag
6. Procedure
7. Conclusie
8. Ondertekening
9. Mededelingen

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Milieu beschikt op grond van de volgende overwegingen op een aanvraag om wijziging van de watervergunning zoals bedoeld in artikel 6.2 van de Waterwet. De aanvraag is ingediend door BioEnergieCentrale Delfzijl BV, gevestigd aan de Marten Meesweg 5 in Rotterdam. Het betreft een aanvraag voor de locatie aan het Metaalpark 20 in Farmsum.

De aanvraag is ontvangen op 9 januari 2013 en geregistreerd onder nummer 028.0957.A.wtw8847.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Milieu als volgt:

- I. De watervergunning verleend bij besluit van 16 juni 2010, kenmerk DNN 2010/2506, te wijzigen;
- II. Aan de watervergunning verleend bij besluit van 16 juni 2010, kenmerk DNN 2010/2506, de voorschriften genoemd in hoofdstuk 3 van deze beschikking toe te voegen dan wel te vervangen.



3. Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

De watervergunning verleend bij besluit van 16 juni 2010, kenmerk DNN 2010/2506, wordt als volgt gewijzigd:

I. Aan voorschrift 1, lid 1, worden de volgende afvalwaterstromen toegevoegd:

- g) condensaat- uit de stoomturbine condensor (éénmalig),
- h) schrob, lek- en spoelwater.

II. Voorschrift 3 wordt vervangen door het volgende nieuwe voorschrift 3:

1. De in artikel 1, lid 1, onder d, omschreven afvalwaterstroom mag slechts in het oppervlaktewaterlichaam worden gebracht als de navolgende lozingseis op het betreffende meetpunt niet wordt overschreden.

parameter	waarde	eenheid
etmaalgemiddelde warmtelast	80	MWth
piekbelasting tijdens start-/ (nood)stop	151	MWth

2. De warmtelast dient te worden berekend volgens de formule die is opgenomen in bijlage 3, behorende bij deze vergunning.
3. De in het eerste lid van dit voorschrift bedoelde start- en (nood)stop situaties dienen te worden gemeld bij de waterbeheerder.

III. Aan voorschrift 7 wordt het volgende lid 11 toegevoegd:

11. Jaarlijks dient voor 1 april de in het voorgaande kalenderjaar gebruikte hoeveelheid ammonium bij de waterbeheerder te worden gerapporteerd.

IV. Bijlage 5 Situatietekening wordt vervangen door de onderstaande bijlage 5 Situatietekening



4. Aanvraag

De aanvraag betreft een verzoek tot wijziging van de watervergunning van 16 juni 2010 met het kenmerk DNN 2010/2506.

4.1. Bedrijfssituatie

De in 2010 verleende watervergunning heeft betrekking op het oprichten en in bedrijf hebben van een bio-energiecentrale op het industrieterrein Metaalpark in Delfzijl. De watervergunning is verleend voor de inname van water voor koeldoeleinden en voor de lozing van bedrijfsafvalwater.

4.2. Gewenste wijzigingen

Als gevolg van de detailengineering van de installatie is gebleken dat er een aantal wijzigingen van de vergunning noodzakelijk zijn. In deze paragraaf wordt een samenvatting van de wijzigingen gegeven die relevant zijn voor de watervergunning.

In hoofdstuk 5 worden de wijzigingen beoordeeld op de stand van de techniek (BBT = best beschikbare technieken), en de gevolgen voor de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem.

1. Schrob-, lek en spoelwater

Bij reguliere onderhoudswerkzaamheden komt schrob-, lek- en spoelwater vrij. Deze afvalwaterstroom is niet eerder aangevraagd of vergund. Deze afvalwaterstroom wordt via een olie-afscheider en het regenwaterbassin geloosd.

2. Warmtelast

Uit de detailengineering is gebleken dat de vergunde warmtelast van 75 MWth niet altijd gehaald kan worden. Daarom verzoekt BEC Delfzijl om een warmtelast van 80 MWth te vergunnen. Daarnaast is er in de vergunning met kenmerk DNN 2010/2506 geen rekening gehouden met de warmtelozing bij start- en (nood)stopsituaties. Deze situatie komt enkele keren per jaar voor en leidt tot een kortdurende (8 uur) warmtelozing van 151 MWth.

3. Spoelwater demi-installatie

De hoeveelheid te lozen spoelwater van de demi-installatie is in de oorspronkelijke aanvraag te laag ingeschat. Deze bedraagt circa 20.500 m³ per jaar, in plaats van 7.500 m³ per jaar.

4. Ketelspuiwater

De inschattingen voor de te lozen hoeveelheid ketelspuiwater zijn aanvankelijk te laag geweest. De hoeveelheid te lozen ketelspuiwater in reguliere omstandigheden is circa 16.500 m³ per jaar in plaats van 15.000 m³ per jaar. Daarnaast is er sprake van het terugkoelen van het ketelspuiwater met leidingwater (34.500 m³/j). Er wordt gebruik gemaakt van leidingwater omdat zeewater vanwege de aanwezigheid van zout en biologische fracties hiervoor in deze toepassing niet geschikt is. Corrosie en biofouling moet in deze systemen worden voorkomen. Vanwege het beperkte gebruik is het voor BEC Delfzijl niet rendabel om een andere kwaliteit water (grijswater of grondwater) toe te passen. Ten slotte wordt er enkele keren

Rijkswaterstaat
Noord-Nederland

Datum
5 maart 2013

Nummer
RWS-2013/11896



per jaar een zogenaamde 'koude start' gemaakt. Hierbij wordt het ketelwater continu gespuid tot de juiste stoomcondities zijn bereikt. Het gaat om 2.700 m³/j.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

5. Hulpstof t.b.v. pH beheersing ketelvoedingswater en stoomcondensaat

Het beheersen van de pH (zuurgraad) is noodzakelijk om de juiste stoomcondities te krijgen en te behouden. Voor de pH-beheersing wordt per jaar 12 m³ ammonium (18%) gebruikt. In hoofdstuk 5 wordt het gebruik van ammonium als hulpstof beoordeeld bij het ketelspuiwater.

Datum
5 maart 2013

Nummer
RWS-2013/11896

6. Conserveermiddel turbine condensor

Bij de eerste zogenaamde 'koude start' (zie ook onderdeel ketelspuiwater van deze beschikking) komt 2 tot 4 liter conserveermiddel van de turbinecondensor vrij. Dit afvalwater wordt voor lozing behandeld in een olie-afscheider.

7. Tekening koelwaterinlaat en -uitlaat

Er is een nieuwe tekening gemaakt waarop de definitieve positie van de koelwaterinlaat en -uitlaat exact zijn aangegeven.

5. Toetsing aanvraag

5.1 Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven:

'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die - kosten en baten in aanmerking genomen - economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede



begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
5 maart 2013

Nummer
RWS-2013/11896

De Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven de bijlage bij de Mor. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening. De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van de beste beschikbare technieken.

Conclusie

Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen.

Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritair stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de Mor. De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art. 4 van de Krw). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De Kaderrichtlijn Water vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de de Immissietoets, volgt een analyse van de voorzienbare maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen.



Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1 of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Datum
5 maart 2013

Nummer
RWS-2013/11896

Beleid gevaarlijke stoffen

De richtlijn 2006/11/EG (voorheen 76/464/EEG) heeft betrekking op de verontreiniging door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het oppervlaktewater en aquatisch milieu van de Europese Unie geloosd worden. De Richtlijn prioritaire stoffen (richtlijn 2008/105/EG) vervangt deze richtlijn in zijn geheel in 2013. De stoffenlijsten van richtlijn 2006/11/EG zijn nu al vervangen door de aparte stoffenbijlage bij de Richtlijn prioritaire stoffen. In deze bijlage worden 33 stoffen aangemerkt als prioritair dan wel prioritair gevaarlijk. De richtlijnen beogen een einde te maken, dan wel beperkingen op te leggen, aan de waterverontreiniging door deze gevaarlijke stoffen.

Specifiek voor de prioritaire en prioritair gevaarlijke stoffen geldt vanuit de Richtlijn prioritaire stoffen een vereiste van geleidelijk verminderen van emissies van prioritair gevaarlijke stoffen en een stopzetting of geleidelijk beëindigen van emissies van prioritair gevaarlijke stoffen. Op dit moment is er echter nog geen reductiebeleid vastgesteld. Nieuwe lozingsaanvragen waarbij prioritair of prioritair gevaarlijke stoffen worden geloosd zullen terughoudend benaderd worden, en zullen getoetst worden conform het toetsingskader waterkwaliteit aan de voor de prioritair gevaarlijke stoffen geldende normen. Op grond van richtlijn 2006/11/EG geldt daarnaast nog steeds een reductiebeleid voor de stoffen van lijst I en II, die in de inmiddels vervallen bijlagen bij deze richtlijn voorkwamen. De dochterrichtlijnen met daarin 18 stoffen blijven van kracht. Stoffen daarvan die expliciet genoemd zijn in de KRW als prioritair (gevaarlijke) stof worden als zodanig behandeld. Omdat de KRW de lidstaten ertoe verplicht zijn ten minste het huidige beschermingsniveau van het milieu te handhaven, wordt in Nederland het reductiebeleid ongewijzigd voortgezet. Dit betekent dat voor alle stoffen genoemd in lijst I en II van richtlijn 2006/11/EG geldt, dat passende maatregelen moeten worden genomen ter vermindering of beëindiging van de verontreiniging door deze stoffen. Daarbij zijn alle 132 kandidaat lijst I stoffen aangewezen als zogenaamde 'zwarte lijststoffen'. Daarnaast mogen op grond van de Waterregeling voor de stoffen van lijst I waarvoor emissiegrenswaarden gelden alleen tijdelijke lozingsvergunningen worden verleend.

Immissietoets

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets. Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingsaanvragen dat de immissietoets gebruikt moet worden om te beoordelen of de lozing niet onverenigbaar is met de doelstellingen en belangen zoals genoemd artikel 6.21 van de Waterwet. Bij bestaande lozingsaanvragen kunnen aanvullende eisen bovenop BBT alleen op grond van de immissietoets worden voorgeschreven als de voor de relevante stoffen in het waterlichaam geldende doelstellingen (hetzij de doelstelling op jaargemiddeldebasis (JG-MKN), hetzij het MTR indien nog geen doelstelling op jaargemiddeldebasis is afgeleid) worden overschreden. Het beheerplan moet dan



aanleiding geven de bestaande lozingen opnieuw te bezien. De onderhavige lozing is als zodanig in het beheerplan niet genoemd.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Beleid warmtelozingen

Het beleid voor warmtelozingen is verwoord in het rapport "Beoordelingssysteem warmtelozingen" dat in november 2004 is opgesteld. Dit rapport is in tabel 2 van bijlage 1 van de MOR aangewezen als BBT-document. Het beoordeelt thermische lozingen op basis van de emissie-immissieaanpak. Belangrijke uitgangspunten zijn minimalisatie van de ecologische gevolgen van de opwarming van het oppervlaktewater en van de inname van oppervlaktewater voor koeldoeleinden. In het rapport wordt geconcludeerd dat minimalisatie van het debiet grotere voordelen voor het aquatische milieu lijkt op te leveren dan strikte limitering van de lozingstemperatuur. Door minimalisatie van het debiet worden minder organismen ingezogen, wordt het gebruik van chemicaliën gereduceerd en wordt er minder energie verbruikt. In dit rapport worden een aantal berekeningsmethodes aangedragen om de lozing van warmte te beoordelen.

Datum

5 maart 2013

Nummer

RWS-2013/11896

Mengzonetoets

De mengzonetoets vergelijkt, op basis van een worst-case benadering, de grootte van de warmtepluim met de grootte van het ontvangende oppervlaktewater. Volgens deze toets mag de natte dwarsdoorsnede ($T > 25^{\circ}\text{C}$) van de pluim niet meer zijn dan $\frac{1}{4}$ van de natte dwarsdoorsnede van het ontvangende oppervlaktewater. Indien de lozing lager scoort dan $\frac{1}{4}$ voldoet de lozing, zelfs onder de slechtste omstandigheden, aan het beoordelingskader uit het CIW-rapport. Als de lozing hoger scoort dan $\frac{1}{4}$ kan het zijn dat de lozing niet voldoet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen zoals het koppelen van de omvang van de warmtelozing aan de actuele afvoer en de temperatuur van het oppervlaktewater.

Opwarmingstoets

De opwarmingstoets brengt de opwarming van het oppervlaktewater na volledige menging in kaart. Op termijn zal ook de opwarming door koelwaterlozingen stroomopwaarts worden meegenomen. Voornamelijk wordt de eerdere opwarming verwaarloosd omdat hier nog niet voldoende gegevens beschikbaar zijn. Het oppervlaktewater mag per lozer niet meer dan 2°C worden opgewarmd. Bij de opwarmingstoets wordt uitgegaan van een maximale temperatuur van 25°C (Een temperatuur van 25°C geldt bij water aangewezen voor schelpdieren. Andere watertypes kennen een andere maximale temperatuur), die 98% van de tijd niet mag worden overschreden. De achtergrondtemperatuur wordt per stroomgebied aangewezen. Indien de lozing hoger scoort dan 2 graden opwarming of als de opwarming van de achtergrondtemperatuur leidt tot een overschrijding van de maximale temperatuur (25°C voor water aangewezen voor schelpdieren) voldoet de lozing niet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen.

5.2 Beste beschikbare technieken

Schrob-, lek en spoelwater

Behandeling van het schrob-, lek- en spoelwater in een olie-afscheider, waar olie componenten worden verwijderd, en bezinking in het regenwaterbassin kan worden beschouwd als BBT voor deze afvalwaterstroom.



Warmtelast

In verband met de lichte toename van de warmtelast heeft TAUW in opdracht van BEC Delfzijl de warmtelozing getoetst aan het CIW-rapport Beoordelingssystematiek warmtelozingen (november 2004). Uit het onderzoek blijkt dat:

- Voor de ecologische gesteldheid van het Zeehavenkanaal geen significante nadelige gevolgen te verwachten zijn;
- Tijdens reguliere bedrijfsvoering is de mengzone, dat wil zeggen de dwarsdoorsnede van het Zeehavenkanaal met een temperatuur hoger dan 30°C, maximaal 2,0%. Daarmee is de mengzone ruim kleiner dan de norm van 25%. Ter informatie: de vigerende vergunning is gebaseerd op een mengzone (temperatuur boven 30°C) van maximaal 1,9% tijdens de reguliere bedrijfsvoering;
- Tijdens start- en (nood)stop situaties (worst-case) is de mengzone, de dwarsdoorsnede van het Zeehavenkanaal met een temperatuur hoger dan 30°C, maximaal 3,8%. De mengzone is derhalve ook tijdens start- en (nood)stop situaties (worst-case) ruim kleiner dan de norm van 25%. Deze situatie doet zich enkele malen per jaar, gedurende korte tijd (8 uur) voor.
- Buiten de mengzone vindt er, net als in de vergunde situatie en rekening houdend met andere warmtelozers en getijdewisseling, nooit meer dan 3°C temperatuurstijging plaats en wordt het oppervlaktewaterlichaam nooit warmer dan 25°C.

Bijkomend voordeel in verband met de inzuiging van het koelwater is dat de hoeveelheid in de nieuwe situatie afneemt van 13.000 m³ per uur tot 6.480 m³ per uur.

De lozing van het koelwater inclusief de warmtelast is in de oorspronkelijke vergunning getoetst aan de stand van de techniek (BBT). Op basis van het bovenstaande wordt geconcludeerd dat de toename van de warmtelozing met 5 MW ruimschoots aan BBT voldoet en geen nadelige gevolgen voor de chemische en ecologische kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam veroorzaakt.

Spoelwater demineralisatie-installatie

Er wordt onderscheid gemaakt tussen 2 spoelwaterstromen:

1. spoelwater afkomstig van de reverse-osmose;
2. regeneratiewater van de ionenwisselaars.

Ad. 1.

Dit betreft leidingwater waaraan geen chemicaliën zijn toegevoegd.

Ad. 2.

Bij het spoelwater van de demineralisatie-installatie komen geen andere stoffen vrij dan zout (NaCl) dat voor de regeneratie wordt gebruikt.

Uit de immissie-toets blijkt dat de lozing van het regeneratiewater leidt tot een geringe verhoging van de chloride-concentratie. Het spoelwater kan zonder problemen op het (zoute) oppervlaktewater worden geloosd. Er wordt voldaan aan de stand van de techniek (BBT).

Ketelspuiwater



Door de toename van de hoeveelheid te lozen ketelspuiwater neemt ook de hoeveelheid hulpstoffen toe. Het betreft:

- trinitriumfosfaat (Na_3PO_4) als passiveringsmiddel ter voorkoming van corrosie en systeemvervuiling;
- ammonium (NH_4) als pH regulator;
- zuurstofbinder (Eliminox).

Rijkswaterstaat
Noord-Nederland

Datum
5 maart 2013

Nummer
RWS-2013/11896

De hulpstoffen zijn getoetst aan de ABM (Algemene beoordelingmethodiek voor stoffen en preparaten).

In de onderstaande tabel is de ABM toetsing weergegeven:

<i>hulpstof</i>	<i>ABM beoordeling</i>	<i>omschrijving</i>
trinitriumfosfaat	11B	weinig schadelijk voor in water levende organismen
ammonium	5B	zeer giftig voor in water levende organismen
zuurstofbinder (Eliminox)	11B	weinig schadelijk voor in water levende organismen

Voor de hulpstoffen geldt saneringsinspanning B. Dit betekent dat de lozing zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Dit gebeurt primair aan de bron door procesgeïntegreerde maatregelen en good-house-keeping.

Ammonium

Ammonium is een nieuwe hulpstof en biedt voor de aanvrager belangrijke voordelen:

- het is een effectieve stof voor pH beheersing;
- het gebruik van trinitriumfosfaat kan sterk worden gereduceerd.

Daarbij wordt het gebruik geminimaliseerd door waterbesparende maatregelen en pH metingen. De geloosde concentraties ammonium zijn daarbij zo laag (in de deelstroom 1,1 mg/l en 4,4 mg/l ammonium voor respectievelijk het reguliere ketelspuiwater en het ketelspuiwater koude start) dat behandeling niet doelmatig is en er bij de gebruikte hoeveelheden ruimschoots wordt voldaan aan de immisietoets.

In deze vergunning wordt vastgelegd dat de gebruikte hoeveelheid ammonium jaarlijks moet worden gerapporteerd.

Trinitriumfosfaat

Het gebruik van trinitriumfosfaat is getoetst in de vergunning van 16 juni 2010 (kenmerk DNN 2010/2506) waar deze wijziging betrekking op heeft.

Door het gebruik van ammonium kan het trinitriumfosfaat worden geoptimaliseerd, waardoor er minder tot geen trinitriumfosfaat wordt geloosd.

Zuurstofbinder (Eliminox)

Conform de aanvraag reageert de zuurstofbinder volledig weg waardoor er geen aantoonbare hoeveelheden in het afvalwater voorkomen. Met het gebruik van deze hulpstof wordt ingestemd.

Op basis van het bovenstaande wordt geconcludeerd dat de lozing van het ketelspuiwater voldoet aan BBT.

Incidenteel terugkoelen ketelspuiwater



Met name bij het opstarten van de installatie en bij noodsituaties is het van belang om het ketelspuiwater te koelen om schade aan de installatie te voorkomen. Dit komt incidenteel voor, waardoor het voor BEC Delfzijl niet doelmatig is om hiervoor een apart koelwater netwerk te realiseren. In plaats hiervan wordt gebruik gemaakt van het aanwezige drinkwater netwerk. Het ketelwater wordt gekoeld door "quenching", hierbij wordt leidingwater direct in het ketelspuiwater gespoten. Op basis van de door BEC Delfzijl aangegeven omstandigheden (incidentele lozing, noodzaak voor koeling ter bescherming van de installatie, voorkomen van corrosie en biofouling, kosteneffectiviteit) wordt er ingestemd met het gebruik van leidingwater voor het koelen van het ketelspuiwater.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
5 maart 2013

Nummer
RWS-2013/11896

Conserveermiddel turbine condensor

De turbinecondensor is geconserveerd met een anti-corrosiemiddel. Dit conserveermiddel komt vrij bij de eerste koude start. Voor het middel (Castrol, Rustilo 181) geldt een saneringsinspanning A.

Op basis van de volgende overwegingen wordt met de eenmalige lozing ingestemd:

- de schadelijke werkzame bestanddelen zijn oliecomponenten die door middel van een olie-afscheider met coalescentiefilter grotendeels worden tegengehouden. De olie-afscheider met coalescentiefilter is in deze situatie BBT voor de aanwezige schadelijke componenten;
- de hoeveelheid is beperkt tot 2-4 liter;
- er wordt voldaan aan de immissietoets.

5.3 Gevolgen voor de chemische en ecologische kwaliteit van het water systeem

Overstromingen, wateroverlast en waterschaarste

De met de aanvraag beoogde veranderingen betreffen geen ingrepen in het watersysteem en zullen niet leiden tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de waterkwantiteit. Een nader onderzoek van dit aspect is voor de beoordeling van de wijziging van de onderhavige vergunning niet noodzakelijk.

Chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen

De vigerende lozingsvergunning, alsmede de door het bedrijf getroffen maatregelen en voorzieningen, welke samenhangen met de hierboven beschreven wijzigingen, bieden voldoende waarborg voor de bescherming van de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem.

Maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Bij de beoordeling van de aanvraag is gebleken dat de met de aanvraag beoogde veranderingen geen ingrepen in het watersysteem tot gevolg hebben en niet zullen leiden tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de maatschappelijke functies. Een nader onderzoek van dit aspect is voor de beoordeling van de wijziging van de onderhavige vergunning niet noodzakelijk.

6 Procedure

Op grond van artikel 6.26, tweede lid van de Waterwet heeft de voorbereiding van deze vergunning volgens het gestelde in artikelen 3.8 en 3.9, eerste lid, onderdeel a en tweede tot en met vierde lid van de Wet algemene bepalingen



omgevingsrecht jo. Afdeling 4.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht plaatsgevonden. Aangezien de aanvraag tot wijziging van de vergunning voor het lozen van stoffen niet leidt tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen dan volgens de geldende vergunning zijn toegestaan, is volgens artikel 6.26, tweede lid van de Waterwet, afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
5 maart 2013

Nummer
RWS-2013/11896

Deze vergunning treedt in werking na de bekendmaking.

7 Conclusie

Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. De ingediende aanvraag en de daarbij overgelegde gegevens voldoen aan de in artikel 6.26, tweede lid van de Waterwet gestelde eisen. De beoogde verandering leidt niet tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen dan volgens de geldende vergunning al zijn toegestaan. De aangevraagde wijzigingen kunnen daarom worden verleend.

8 Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,
Namens deze,
Het hoofd van de afdeling Vergunningverlening en Handhaving,

10.2.e



9 Mededelingen

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de bij het besluit vermelde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?

Om bezwaar te maken moet u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar de Minister van Infrastructuur en Milieu, ter attentie van Rijkswaterstaat Dienst Noord-Nederland, afdeling BBV, Postbus 2301, 8901 JH Leeuwarden.

In het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);
- de reden waarom u bezwaar maakt;



- de datum en uw handtekening.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

Datum
5 maart 2013

Nummer
RWS-2013/11896

De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

U kunt een verzoek om een voorlopige voorziening te treffen ook digitaal indienen bij de genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

1. het Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren, Postbus 20906, 2500 EX Den Haag;
2. Burgemeester en wethouders van de Gemeente Delfzijl, Postbus 20000, 9930 PA Delfzijl;
3. Provincie Groningen, Postbus 610, 9700 AP Groningen;
4. Waddenvereniging, Postbus 90, 8860 AB Harlingen.